

Sygn. akt IX Ka 281/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Zarzycki

Sędziowie: SSO Wojciech Arczyński

SSO Jan Klocek (spr.)

Protokolant: sekr. sądowy Anna Misztal

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Kraski

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 roku

sprawy **B. C. (1)**

oskarżonego o przestępstwo z art. 157 § 1 kk i art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, art.190 § 1 kk w zw. z art.64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku Zdroju

z dnia 23 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 585/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 281/14

UZASADNIENIE

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Busku – Zdroju oskarżył B. C. (1) o to, że w dniu 6 lipca 2013 roku w B., województwie (...)spowodował uszkodzenie ciała matki B. C. (2)w ten sposób, że zadawał jej uderzenia pięściami po całym ciele w wyniku czego doznała ona obrażeń w postaci stłuczenia klatki piersiowej, złamania VIII i IX żebra po stronie lewej, powierzchownego urazu głowy, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności jej ciała na okres czasu trwający powyżej siedmiu dni oraz groził jej pozbawieniem życia czym wzbudził u niej uzasadnioną obawę, że może zostać ona spełniona, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie pięciu lat po odbyciu w całości kary co najmniej roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 12 grudnia 2005 roku sygnatura akt VI K 791/05 za przestępstwo z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności, wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2006 roku, sygnatura akt VI K 942/05 za przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności, które to kary wyrokiem z dnia 17 października 2006 roku sygnatura II K 190/06 połączono i orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 18 listopada 2006 roku do dnia 18 lipca 2008 roku oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju z dnia 26 sierpnia 2010 roku, sygnatura akt II K 270/10 za przestępstwo z art. 157 § 1 kk i art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę jednego roku i ośmiu

miesiący pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 29 października 2010 roku do dnia 29 czerwca 2012 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 157 § 1 kk i art. 190 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk.

Ponadto Prokurator Prokuratury Rejonowej w Busku – Zdroju oskarżył B. C. (1) o to, że w dniu 8 lipca 2013 roku w B. województwie (...) wypowiadał groźby pozbawienia życia w stosunku do R. C. i A. C., które to groźby wzbudziły u nich uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie w okresie pięciu lat po odbyciu w całości kary co najmniej roku pozbawienia wolności będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 12 grudnia 2005 roku sygnatura akt VI K 791/05 za przestępstwo z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności, wyrokiem z dnia 10 kwietnia 2006 roku, sygnatura akt VI K 942/05 za przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności, które to kary wyrokiem z dnia 17 października 2006 roku sygnatura II K 190/06 połączono i orzeczono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 18 listopada 2006 roku do dnia 18 lipca 2008 roku oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju z dnia 26 sierpnia 2010 roku, sygnatura akt II K 270/10 za przestępstwo z art. 157 § 1 kk i art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę jednego roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 29 października 2010 roku do dnia 29 czerwca 2012 roku, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Busku – Zdroju Wydział II Karny wyrokiem z dnia 23 grudnia 2013 roku w ramach zarzucanych w akcie oskarżenia czynów:

I. B. C. (1) uznał za winnego tego, że w dniu 6 lipca 2013 roku w B. zadając matce B. C. (2) uderzenia pięściami po całym ciele spowodował u niej obrażenia w postaci stłuczenia klatki piersiowej, złamania VIII i IX żebra po stronie lewej oraz powierzchownego urazu głowy naruszających czynności narządu ciała pokrzywdzonej na okres czasu trwający dłużej niż siedem dni, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwa podobne – wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 12 grudnia 2005 roku sygnatura akt VI K 791/05 za przestępstwo z art. 207 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 10 kwietnia 2006 roku, sygnatura akt VI K 942/05 za przestępstwo z art. 207 § 1 kk i art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę jednego roku pozbawienia wolności, które to skazania zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 17 października 2006 roku, sygnatura akt II K 190/06, gdzie jako karę łączną orzeczono karę jednego roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności odbytą przez skazanego w okresie od 18 listopada 2006 roku do dnia 18 lipca 2008 roku oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju z dnia 26 sierpnia 2010 roku, sygnatura akt II K 270/10 za przestępstwo z art. 157 § 1 kk i art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk na karę jednego roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, w ciągu pięciu lat po odbyciu w okresie od 29 października 2010 roku do dnia 29 czerwca 2012 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 270/10 Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju, co kwalifikuje jako przestępstwo z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i za ten czyn na podstawie powołanych przepisów wymierzył B. C. (1) karę dwóch lat pozbawienia wolności;

II. B. C. (1) uznał za winnego tego, że w okresie od 6 do 8 lipca 2013 roku w B., działając w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu groził matce B. C. (2) oraz braciom R. i A. C. pozbawieniem życia, które to groźby wzbudziły u pokrzywdzonych uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, przy czym czynów tych dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary orzeczonej za umyślne przestępstwo podobne, a mianowicie:

- w dniu 6 lipca 2013 roku w B. groził matce B. C. (2) pozbawieniem życia, która to groźba wzbudziła u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju wydanym w sprawie II K 270/10 za przestępstwo z art. 157 § 1 kk i art. 191 § 1 w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, po odbyciu w okresie od dnia 29 października 2010 roku do dnia 29 czerwca 2012 roku kary pozbawienia wolności orzeczonej za to przestępstwo,

- w dniu 8 lipca 2013 roku w B. groził braciom R. C. i A. C. pozbawieniem życia, które to groźby wzbudziły u nich uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany za umyślne przestępstwo podobne – wyrokiem Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju wydanym w sprawie II K 270/10 za

przestępstwo z art. 157 §1 kk i art. 191 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, po odbyciu w okresie od dnia 29 października 2010 roku do dnia 29 czerwca 2012 roku co najmniej sześciu miesięcy kary pozbawienia wolności orzeczonej za to przestępstwo, co kwalifikuje jako ciąg przestępstw z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i za te czyny na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył B. C. (1) karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91 § 2 kk w zw. z art. 86 § 1 kk orzeczone w punktach I i II wyroku kary pozbawienia wolności połączył i orzekł względem B. C. (1) karę łączną dwóch lat pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Busku – Zdroju Wydział II Karny z dnia 23 grudnia 2013 roku wniósł osobiście oskarżony B. C. (1), który nie formułując w istocie zarzutów stwierdził, że jego intencją jest spowodowanie opóźnienia uprawomocnienia się orzeczenia, bowiem w tym czasie zamierza poprawić swoją sytuację materialną, która ułatwi mu odbycie kary pozbawienia wolności.

Analizując treść apelacji należało wnioskować, że oskarżony zarzucił Sądowi I Instancji naruszenie prawa procesowego a w szczególności niewłaściwą ocenę dowodów zwłaszcza zeznań R. C. – brata oskarżonego – na którego zeznaniach Sąd bezpodstawnie oparł się czyniąc ustalenia faktyczne, kiedy R. C. złożył zeznania sprzeczne z rzeczywistością i tenże R. C. traktując źle oskarżonego jest winny niewłaściwych zachowań oskarżonego.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Na wstępie należało zauważyć, że Sąd Rejonowy zebrał i przeprowadził wszystkie istotne dowody niezbędne dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Poddał je właściwej ocenie, wysnuwając trafne końcowe wnioski, zaś sposób analizy dowodów i rozumowania przy tym tenże Sąd przedstawił w spełniającym ustawowe wymogi uzasadnieniu, przez co mogła nastąpić pełna kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia, która wypada pozytywnie dla tego orzeczenia, a przez to apelacja oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, natomiast z uwagi na swoją treść jawiła się jako oczywiście bezzasadna.

Należało zauważyć, że argumenty podniesione na wstępie apelacji a w istocie przyjmujące charakter wniosku o nie kierowanie w czasie niezwłocznym wyroku do wykonania, z uwagi na chęć podjęcia pracy przez oskarżonego, w rzeczywistości nie były zarzutami apelacyjnymi lecz stanowiły argumenty które mogą być podnoszone na etapie postępowania wykonawczego, bowiem zmierzały w istocie do odroczenia wykonania kary. W związku z tym należało w tym zakresie apelacje oskarżonego uznać za całkowicie bezzasadną, bowiem na etapie postępowania odwoławczego nie można wnosić o odroczenie wykonania kary, która to instytucja prawna przewidziana jest w fazie postępowania wykonawczego, po uprawomocnieniu się orzeczenia.

Jak chodziło o zarzut naruszenia przez Sąd orzekający prawa procesowego poprzez niewłaściwą ocenę zeznań R. C. to i w tym względzie apelacja nie mogła podlegać uwzględnieniu. Sąd Rejonowy oparł swoje rozstrzygnięcie po analizie i na podstawie wszystkich dowodów zebranych w sprawie w tym wyjaśnięń samego oskarżonego a zatem Sąd Rejonowy nie naruszył reguł określonych w art. 410 kpk i art. 7 kpk. Nie mogło uchodzić uwadze, że przecież sam oskarżony nie kwestionował pobicia matki jak wypowiedzenia gróźb pod adresem swoich braci. W tym względzie obszernie i szczegółowe zeznania złożyli także pokrzywdzeni. Określili czas, miejsce i sposób zachowania się oskarżonego a jak chodziło o przestępstwo naruszenia czynności ciała, którego oskarżony dopuścił się względem matki to stosowna dokumentacja lekarska precyzowała rozmiar i skutki uszkodzeń. Skoro zatem Sąd Rejonowy dysponował tak jednoznacznym materiałem dowodowym, w obrębie którego zeznania R. C. były tylko jednym z elementów, ale pozytywnie weryfikowanym przez pozostały materiał dowodowy to słusznie tenże Sąd przypisał sprawstwo oskarżonemu w zakresie zarzucanych mu czynów.

Trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego nie zmienia nadmierne i zbędne w czasie procesu karnego eksponowanie przywiązania oskarżonego do religii. Oskarżony bowiem przez to zupełnie nieudolnie próbuje zasiać wątpliwości co do możliwości prawidłowego rozeznania rzeczywistości, kiedy co do stanu psychicznego oskarżonego nie ma wątpliwości. Jeśli w istocie oskarżony kierowałby się takimi wartościami jakie eksponuje w pismach to nie zloreczyłby bratu R. i nie dopuściłby się brutalnego przestępstwa wobec matki.

Zatem podjęte przez oskarżonego zabiegi nie mogą zmienić faktu, że odpowiedzialność oskarżonego jest oczywista a wymierzone kary jednostkowe za popełnione przestępstwa oraz kara łączna są efektem uwzględnienia wszystkich istotnych podstaw wymiaru kary przez co nie rażą surowością.

Z powyższych względów Sąd Odwoławczy kierując się treścią art. 437 § 1 kpk utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Trudna sytuacja materialna oskarżonego uzasadniała zwolnienie go od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w oparciu o przepisy art. 634 kpk, art. 626 § 1 kpk i art. 17.1. ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o płatach w sprawach Karnych Dz. U nr 49 poz. 223 z 1983 roku.

SSO Jan Klocek SSO Adam Zarzycki SSO Wojciech Arczyński